

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

2. *Ansam resurrectionis*, videlicet à carnali securitate & peccatorum somno, Eph. 3. v. 14. Hæc enim est resurrectio secunda, Apoc. 20. v. 6. cujus non omnes, sed tantum multi in Israel, qui scilicet in Christum credunt, & ita secundum fidem sunt Israel, Rom. 4. v. 12. participes fiunt. Surge igitur qui dormis, Eph. 5. v. 14. habes Dominum qui est vita & resurrectio, Joh. 11. v. 25. Si perges in somno peccatorum, excludet te sponfus cum fatuis virginibus, Matt. 25. v. 12. Vistandem in extremo die resurgere ad vitam, resurge jam ad poenitentiam, Apoc. 20. v. 6.

3. *Signum contradictionis*, similitudine ab iis sumptâ, qui ad propositum scopum sagittis suis jaculantur, Thr. 3. v. 12. Job. 16. v. 13. Act. 28. v. 22. Per se erectus est in signum salutis, ut quæretur, Esa. 11. v. 10. sed per accidens ponetur, ait Simeon, in signum cui contradicetur à Diabolo omnibusque tyrannis & hæreticis. Fieri illud cœpit in paradiso, Gen. 3. v. 4. & continuatur adhuc à tyrannis crudeli persecutione, ab hæreticis Scripturarum depravatione, ab impiis quibusque studiosâ Decalogi violatione.

Caveamus ab hoc scelere, & signum quidem Christum statuamus, ad quod tempore necessitatis unice vota nostra dirigenda sunt, sed non signum contradictionis & blasphemiam. Qui enim contradicit Christo in hac vita: huic itidem contradicet in altera, & ab æterna gloria ipsum penitus excludet, 2. Theff. 1. v. 8 9.

Jam ad matrem se convertit, & prædicat ipsi

1. *Summam afflictionem*. Nam gladius, inquit, pertransibit animam tuam. Quâ phrasi dolores acerbissimi, qui cor Mariæ,

cum Jesum amitteret, Luc. 2. v. 48. & post eâ tempore passionis & crucifixionis ejusdem, transfixerunt, exprimuntur.

Ita typus est Ecclesiæ, cujus animam semper gladius tribulationis pertransit; Est enim paupercula illa tempestate convulsa, absque ulla consolatione, Esa. 54. v. 11. in mundo vivimus, ubi pressuram habemus, Joh. 16. v. 33. in militia sumus, ubi hostes à dextris & sinistris irruunt, Psal. 3. v. 2. in via ambulamus, ubi tempestatis inclementia, & periculorum varietas nos divexat, Luc. 10. v. 30. Sed confidite, dilecti, tempus erit, quo gladius tribulationis cessabit, & tempus resurrectionis succedet, Act. 3. v. 20. non enim relinquet Deus virgam peccatorum super sortem justorum, Pl. 125. v. 3.

2. *Salutarem directionem*, adjectâ causâ finali ut cogitationes cordium multorum deregantur. Felicitas plerunque est hypocriticos nutricula, sed cum veniunt scandala, & pericula premunt, tum revelantur hypocritæ, & probantur fideles. Ita Deus mala quæque ad bonum finem potest dirigere, mirabile facit consilium, sed magni facit justitiam, Es. 28. v. 29.

De Secundo.

Sequitur *Responsoria Hannæ Confessio*, quâ benedictionem Simeonis quasi excepit, duo autem circa illam notatu digna occurrunt.

I. *Persona Commendatio*.

II. *Confessionis Ponderatio*.

Persona commendatur

1. *Ratione nominis*. Hanna enim dicitur, quod gratiosam significat, ein Gnadensind. Tales esse debent omnes Christiani; nam gratiâ salvati sumus, Eph. 2. v. 8. in primis jucundum est audire, quod non tantum Sime-

Ud Rom. 8. v. 12. p. 9-12.

Simeon, sed etiam Hanna nominibus suis historia Evangelicæ inferuntur. Ita enim omnes fideles in manibus suis descripsit Deus, Esa. 49. v. 16.

2. *Ratione luminis.* Prophetissa enim erat, quod sexui fœmineo valde gloriosum est, contra omnes illos, qui honori ipsarum detrahunt, & nunc etiam homines sint, in dubium vocant. Tacianus dicebat: Mulierem esse opus Diaboli. Alii malum necessarium vocant. Sed refutantur hoc exemplo; nam Spiritus Sanctus cujus donum propheta est, 1. Cor. 12. v. 10. in piis & fidelibus tantum hominibus templum suum habet, 1. Cor. 3. v. 16.

3. *Ratione generis.* Nam filia Phanuel dicitur, ex tribu Aser, qui octavus erat filius Jacobi, ex Silpa natus, Genes. 30. v. 3.

Gloria filiorum patres eorum, inquit Salomo, Proverb. 17. v. 6. imò benedictio divina per pios parentes ad filios quoque derivatur, teste Davide, Ps. 112. v. 1. seqq. & Salomone Prov. 14. v. 26.

4. *Ratione ætatis.* Erat enim vidua quasi annorum octuaginta quatuor, quibus si annumeres annos septem quos vixit cum viro in conjugio, & octodecim virginitatis, habebis annos centum & novem, quos nemo facile assequitur, Ps. 90. v. 10.

Quod si in pace etiam vultis senescere, dilecti, timete Deum, honorate parentes, observate conscientiam. Nam timor Domini auget dies, Prov. 10. v. 27. vide etiam Prov. 3. v. 1. seqq.

5. *Ratione castitatis,* quam inviolatam servavit

1. *In statu virginali.* Virgo enim erat, cum nuberet, ut Lucas testatur. Discant ergo virgines virginitatem, irreparabilem illum thesaurum, intactam servate, dum con-

sensu parentum præmissis precibus ad matrimonium transeant. Hæc est voluntas Dei, 1. Thess. 4. v. 3.

2. *In statu conjugali.* Nam cum marito suo vixit, & non cum aliis per adulterium se commiscuit, ut hodie quandoque fieri solet. Hanc laudem omnes piæ matronæ sectentur, ut fidem maritis suis illibatam, & torum servent immaculatum, Ebr. 13. v. 4. Viris itemque subjectæ sint, Col. 3. v. 18. Concordiam ament, quod etiam phrasia illa cum viro vivere subinnuit. Venerentur maritos, & dominos appellent cum Sara, 1. Pet. 3. v. 6.

3. *In statu viduali.* Nam vidua erat, inquit Evangelista, quasi annorum octuaginta quatuor. Septem tantum annos cum marito vixerat in conjugio, & ecce mors divortium facit, viroque ipsam tanquam capite privat, & sic optimo quidem jure ad secunda vota transire potuisset, Romanor. 7. vers. 2. 3. 1. Tim. 5. v. 14. Sed vidua mansit, & turturis instar in solitudine vitam suam transegit.

Hoc exemplum Hannæ omnes viduæ sibi imitandum proponant, & obitum maritorum honestè lugeant. Postcæ verò si continere se nequeant, in Domino nubant, 1. Tim. 5. v. 14. Sin verò libeat ipsis permanere in statu viduali, castè vivant, in Deo sperent, & obsecrationibus vacent die & nocte, secus si fecerint viventes mortuæ sunt, 1. Tim. 5. v. 6.

6. *Ratione Pietatis,* quam declaravit

1. *Sedulâ templi visitatione.* Non enim discedebat à templo, inquit Lucas, non quod semper ibifuerit, sed frequenter, ut Lyra interpretatur, cum sacra tractabantur, nunquam abesse voluit. Egregium exemplum, quod nos etiam sequi debemus. Templum enim

enim locus est, in quo memoriam nominis sui Dominus collocavit, & benedictionem, omnibus ibi convenientibus & orantibus promisit, Exod. 20. v. 24. Sed pauci observant, libentius visitantes domum com-
potationis, quàm orationis, propterea tan-
dem à justo Deo ad domum luctus detru-
dentur, Eccles. 7. v. 3.

2. *Indefessa oratione.* Nam Deo ser-
viebat orationibus die ac nocte. Oratio
enim iusti multum valet, si seria sit, Jac. 5.
v. 16.

3. *Rectà corporis moderatione.* Nam
sobriè vixit, & jejuniis carnem subegit, quæ
aliàs adversus spiritum concupiscere solet.
Gal. 5. v. 17. Jejunium est orationis adju-
torium, ut inquit Chrysostomus, quæ à
eorde cibo & potu gravato ad cœlos diffi-
culter ascendere potest Luc. 21. v. 34.

Et hæc est insignis illa Hannæ Prophetis-
sæ commendatio, jam *Confessio* ejus quoque
ponderanda est, quam edit

1. *Intrepidè.* Nam eo ipso momento,
quo Simeon Christo benediceret, superve-
niebat, sic erat auch hingu / vertit Lutherus.
Non timet Pontifices, Scribas, & Pharisa-
os, qui filium illam fabri pro Messia agnos-
cere volebant; non timet etiam Herodem
& ejus ministros, qui infanti huic insidia-
bantur, sed accedit intrepidè, & confessio-
nem suam de Christo publicè profert, quod
& nos imitari oportet. Nam qui confitetur
me coram hominibus, confitebor & ego
eum coram Deo, Matth. 10. v. 32.

2. *Devotè.* Nam cum gratiarum acti-
one orditur, & Deum ob promissionem &
exhibitionem filii sui glorificat. Idem &
nos decet. Nam bonum est confiteri Do-
mino, & psallere nomini tuo altissime, Ps.
92. v. 2.

3. *Congruè,*

1. *Ratione subiecti.* Nam de Christo
loquitur, quod is ipse sit promissus patribus
Messias, & ita benedictionem Simeonis
confirmat. Loquamur etiam de Christo
in omnibus sermonibus nostris, & omnem
turpitudinem aut stultiloquium aut scurri-
litem vitemus, quæ Christianos non de-
cent, Eph. 5. v. 4.

2. *Ratione objecti.* Nam ad omnes lo-
quitur, qui expectabant redemptionem
Hierosolymis viventium, quorum nume-
rus certè fuit perexiguus. Nam vera Ec-
clesia non consistit in multitudine, sed grex
pusillus est, Luc. 12. v. 32. populus pauper &
egenus, Zeph. 3. v. 12. quem Christus gra-
no sinapi comparat, Matth. 13. v. 31. Cave
igitur, ne offendant te facies Ecclesiæ vilis &
despecta, semper aliquos relinquit Deus, qui
genua sua non incurvant ante Baal, 1. Reg.
19. v. 18.

De Tertio:

Restat adhuc pars Evangelii tertia, quam
breviter percuremus. Duo enim po-
tissimum ibi notanda occurrunt

I. Est, *parentum reversio.*

II. *Christi accretio.*

Reversio describitur

1. *à temporis adjuncto.* Nam peractis
secundum legem Domini peragendis, re-
versi sunt, inquit Evangelista. Hodie mul-
ti vix ingressi templum de egressu cogitant,
& prælectionem textus non expectant, aut
in media concione se foras proripiunt, de
precibus aut benedictione Ecclesiasticâ, pa-
rum solliciti. Sed hypocritæ sunt, & sacra
tantum obiter tractant, contra Sir. 1. v. 36. c.
18. v. 23. Matth. 15. v. 8.

D

2. à do-